

โครงการการเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์

การจัดหมวดหมู่หินทางวิศวกรรมสำหรับประเมินเสถียรภาพของลาดเอียงหิน บริเวณเขื่อนน้อยศูนย์เครือข่ายการเรียนรู้เพื่อภูมิภาค จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี

โดย

นายชาญรัตน์ เมินขุนทด เลขประจำตัวนิสิต 5732714823

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดช่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็ม**ี่มีการสึกใช้กาล2550**ารในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR) เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของโครงงานทางวิชาการที่ส่งผ่านทางคณะที่สังกัด he abstract and full text of senior projects in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIF) are the senior project authors' files submitted through the faculty. การจัดหมวดหมู่หินทางวิศวกรรมสำหรับประเมินเสถียรภาพของลาดเอียงหิน บริเวณ เขื่อนน้อย ศูนย์เครือข่ายการเรียนรู้เพื่อภูมิภาค จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี

นายชาญรัตน์ เมินขุนทด

โครงงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ภาควิชาธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 ENGINEERING ROCK MASS CLASSIFICATION FOR ROCK SLOPE STABILITY ASSESSMENT AT NOI DAM SITE IN CENTER OF LEARNING NETWORK FOR THE REGION CHULALONGKORN UNIVERSITY SARABURI PROVINCE

Mister Chanrat Mernkhuntod

A Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Bachelor of Science Program in Geology Department of Geology, Faculty of Science, Chulalongkorn University Academic Year 2017

ชื่อโครงงานการ	จัดหมวดหมู่หินทางวิศวกรรมสำหรับประเมิน เสถียรภาพของลาดเอียงหินบริเวณเขื่อนน้อย ศูนย์ เครือข่ายการเรียนรู้เพื่อภูมิภาค จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี
โดย	นายชาญรัตน์ เมินขุนทด
สาขาวิชา	ธรณีวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐานบ ธิติมากร

วันที่ส่ง	
วันที่อนุมัติ	

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐานบ ธิติมากร)

Project Title	ENGINEERING ROCK MASS CLASSIFICATION FOR
	ROCK SLOPE STABILITY ASSESSMENT AT NOI
	DAM SITE IN CENTER OF LEARNING NETWORK
	FOR THE REGION CHULALONGKORN
	UNIVERSITY SARABURI PROVINCE
Ву	Mister Chanrat Mernkhuntod
Field of Study	Geology
Project Advisor	Assistant Professor Dr. Thanop Thitimakorn

Submitted date.....

Approval date.....

Project Advisor

(Assistant Professor Thanop Thitimakorn, Ph.D.)

นายชาญรัตน์ เมินขุนทด : การจัดหมวดหมู่หินทางวิศวกรรมสำหรับประเมินเสถียรภาพของ ลาดเอียงหินบริเวณเขื่อนน้อย ศูนย์เครือข่ายการเรียนรู้เพื่อภูมิภาค จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี. ENGINEERING ROCK MASS CLASSIFICATION FOR ROCK SLOPE STABILITY ASSESSMENT AT NOI DAM SITE IN CENTER OF LEARNING NETWORK FOR THE REGION CHULALONGKORN UNIVERSITY SARABURI PROVINCE อ.ที่ปรึกษาโครงงานหลัก : ผ.ศ.ดร.ฐานบ ธิติมากร, 35 หน้า

เชื่อนส่วนใหญ่มักสร้างเชื่อมระหว่างช่องเขา แล้วใช้ลาดเอียงหินเป็นฐานยันเชื่อน ซึ่งต้องรองรับ แรงดันมหาศาลจากน้ำหนักของตัวเขื่อนและแรงดันน้ำ ถ้าลาดเอียงหินไม่มีเสถียรภาพอาจทำให้เกิดการ พังทลายจนสร้างความเสียหายต่อโครงสร้างของตัวเขื่อน จึงต้องมีการประเมินเสถียรภาพของลาดเอียงหิน เพื่อประเมินความมั่นคงและเสนอวิธีป้องกันการพังทลาย โดยทำการศึกษาที่เชื่อนน้อย ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศ ตะวันออกเฉียงเหนือของศูนย์เครือข่ายการเรียนรู้เพื่อภูมิภาค จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี ทั้งหมด 2 จุดศึกษา ได้แก่ KN1 และ KN2 การประเมินครั้งนี้ใช้วิธี Slope Mass Rating (SMR) ซึ่งเป็นการ ให้ค่าคะแนนความมั่นคงของหน้าลาดเอียงหิน โดย SMR สามารถประเมินได้ด้วยการรวม Rock Mass Rating (RMR) และพารามิเตอร์เพื่อปรับค่าเพิ่มเติมอีก 4 พารามิเตอร์ ค่าของพารามิเตอร์ RMR ได้จากการ ้สังเกตภาคสนามและการทดสอบทางห้องปฏิบัติการ ในการประเมินรูปแบบการพังทลายจะต้องดำเนินการ ้ด้วยวิชี kinematic analysis โดยรูปแบบการพังทลายที่ได้จากการวิเคราะห์ จะเป็นตัวกำหนดพารามิเตอร์ F1, F2 และ F3 ส่วนพารามิเตอร์ F4 ถูกกำหนดจากวิธีที่ทำให้เกิดหน้าลาดเอียงหิน สำหรับทั้ง 2 จุดศึกษา พบรูปแบบการพังทลายแบบลิ่มและลาดเอียงหินเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เมื่อได้ค่าพารามิเตอร์ทั้งหมดแล้ว ้จึงทำการเทียบให้คะแนนจากตางรางการให้ค่าคะแนนของพารามิเตอร์แต่ละตัว จากนั้นทำการคำนวณค่า ้คะแนนความมั่นคงของหน้าลาดเอียงหินตามสมการ SMR จุดศึกษา KN1 ได้ 94.4 คะแนน ส่วนจุดศึกษา KN2 ได้ 94.65 คะแนน ซึ่งเป็นค่าคะแนนที่สูงมาก ทั้ง 2 จุดศึกษาจัดเป็นหน้าลาดเอียงหินที่อยู่ในอันดับ 1 (Class I) มีเสถียรภาพความมั่นคงสูง (Completely stable) และมีค่าโอกาสเกิดการพังทลาย (Probability of failure) เป็น 0 ไม่จำเป็นต้องมีการป้องกันการพังทลาย (Support) ตามตารางการอธิบายค่าคะแนน ความมั่นคงของหน้าลาดเอียงหิน SMR ส่วนรูปแบบการพังทลายแบบลิ่มที่พบจริงในมวลหินของทั้ง 2 จุด ้ศึกษา มีขนาด 30-40 เซนติเมตร ไม่จัดว่าเป็นอันตรายเนื่องจากมีขนาดเล็กและรอยแตกยังยึดแน่นกันอยู่ดี

ภาควิชา	ธรณีวิทยา	<u>ุ</u> ลายมือชื่อนิสิต
ปีการศึกษา <u></u>	2560	ูลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

5732714823 : MAJOR GEOLOGY

KEYWORDS : SLOPE MASS / ROCK MASS / KINEMATIC ANALYSIS / NOI DAM

CHANRAT MERNKHUNTOD : ENGINEERING ROCK MASS CLASSIFICATION FOR ROCK SLOPE STABILITY ASSESSMENT AT NOI DAM SITE IN CENTER OF LEARNING NETWORK FOR THE REGION CHULALONGKORN UNIVERSITY SARABURI PROVINCE. ADVISOR : ASSI PROF THANOP THITIMAKORN, Ph.D., 35 pp.

Majority of dams are built between hill slopes; hence, they must be capable of accommodating tremendous pressure of the dam's weight and water pressure. If the slope is unstable, it can cause damage to the structure of the dam. Therefore, the rock slope stability must be evaluated in order to investigate the stability and to propose ways to prevent failure. This study is conducted at "Noi Dam" located at the north-east of Center of Learning Network for the Region, Chulalongkron University, Saraburi Province. In this study total of 2 slopes namely KN1 and KN2 were studied. The Slope Mass Rating (SMR), which indicates the stability of the rock slope, is used to assess the slope stability. The SMR can be evaluated by combine Rock Mass Rating (RMR) and 4 adjustment parameters. The RMR parameters are obtained from field observations and laboratory tests. The kinematic analysis must be performed to indentify mode of failure and then the parameters F1, F2, and F3 can be defined. The parameter F4 is defined from method of excavation. For both of the slopes, the mode of failure is wedge failure and the method of excavation is natural slope. After defining, each parameter is scored according RMR scoring table. Then the slope stability score is evaluated by using the SMR equation. The results show SMR is 94.4 and 94.65 for KN1 and KN2 respectively. The slopes of the study areas are classified as class I, completely stable with the probability of failure of 0, which does not require any support according to SMR value definition. The failures observed at both of the study areas have the wedge sizes of 30-40 centimeters, which are not dangerous because they are small and still holding together.

 Department :
 Geology
 Student's Signature.....

 Academic Year :
 2017
 Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

โครงงานฉบับนี้จะไม่สามารถส่าเร็จลุล่วงไปได้ หากปราศจากความช่วยเหลือจาก ผ.ศ.ดร. ฐานบ ธิติมากร อาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานที่คอยให้ความรู้ ความเข้าใจ สนับสนุน เกี่ยวกับหลักการใน การดำเนินโครงงานนี้ และให้ความอนุเคราะห์ดูแลทั้งที่พัก การเดินทาง อาหาร ในการออก ภาคสนามเพื่อทำการเก็บข้อมูลที่ต้องใช้ในงาน ณ จุดศึกษา อีกทั้งความช่วยเหลือจาก นายวริศ นวม นิ่ม นายธันยบูรณี สุธาศิริกุล ที่ช่วยในการเก็บข้อมูลในภาคสนาม และนายวัชรินทร์ แก้วมณีวรรณ เจ้าหน้าที่บริการงานช่าง (เทคนิค) ผู้ดูแลความเรียบร้อยในการใช้เครื่องมือ Point Load Test ณ ภาควิชาวิศวกรรมเหมืองแร่และปิโตรเลียม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และขอขอบคุณภาควิชาธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บุคคลากร ทุกท่านในภาควิชา และเพื่อนนิสิตธรณีวิทยา รุ่นที่ 58 รวมไปจนถึงผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดทำ โครงงานฉบับนี้ ที่คอยช่วยเหลือ ให้ค่าปรึกษา ให้กำลังใจกันตอนระยะเวลา 1 ปี ในการจัดทำ โครงงานฉบับนี้ ทุกท่านคือแรงผลักดันให้โครงงานฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้

นายชายรัตน์ เมินขุนทด

ผู้จัดทำ

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	ຈ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ຉ
กิตติกรรมประกาศ	Ŋ
สารบัญ	ଖ
สารบัญรูปภาพ	ณ
สารบัญตาราง	លូ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2
1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
บทที่ 2 พื้นที่ศึกษา	3
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน	6
บทที่ 4 ผลงานวิจัย	12
4.1 ผลการจำแนกชนิดของมวลหินในภาคสนาม	12
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของระนาบรอยแตกในภาคสนาม	12
4.3 ผลการกำหนดคุณภาพหิน (RQD) ในภาคสนาม	13
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระยะห่างของรอยแตกในภาคสนาม	14
4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพของรอยแตกในภาคสนาม	15
4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการไหลของน้ำ	18
4.7 ผลของการประเมินรูปแบบของการพังทลายโดยวิธี kinematic Analysis	18
4.8 ผลการวิเคราะห์ค่ากำลังอัดของหินปราศจากความไม่ต่อเนื่องในห้องปฏิบัติการ	19
4.9 ผลของการสังเคราะห์ข้อมูลพารามิเตอร์ แล้วเทียบคะแนนตามตาราง	
การจัดอันดับมวลหิน Rock Mass Rating (RMR)	24
4.10 ผลการจำแนกคุณภาพของลาดเอียงหินอย่างละเอียดโดยวิธี	
Slope Mass Rating (SMR)	24
บทที่ 5 อภิปรายและสรุปผล	25
5.1 อภิปรายผล	25
5.2 สรุปผล	30
เอกสารอ้างอิง	31

ฃ

สารบัญรูปภาพ

รูปที่ 2.1 แสดงพื้นที่ศึกษาจากโปรแกรม Google Earth Pro	3
รูปที่ 2.2 แสดงภาพถ่ายมุมกว้างขณะกำลังดำเนินการก่อสร้างเขื่อน	4
รูปที่ 2.3 (ซ้าย) หินโผล่ที่พบบริเวณจุดศึกษา (ขวา) ลักษณะของหินที่พบ	4
รูปที่ 2.4 แสดงบางส่วนของแผนที่ธรณีวิทยาประเทศไทยระวาง ND 47-8 ของกองธรณีวิทยา	
กรมทรัพยากรธรณี (2528) สัญลักษณ์ ★ แทนบริเวณจุดศึกษา	5
รูปที่ 3.1 แสดงวิธีการกำหนดคุณภาพหิน (RQD) หน้าหินโผล่	6
รูปที่ 3.2 แสดงวิธีการกำหนดขนาดของตัวอย่างเพื่อตัดหน้าเรียบ	7
รูปที่ 3.3 แสดงรูปแบบการพังทลายจากวิเคราะห์แบบไคเนมาติก (ลัดดา วรรณขาว, 2542)8	
รูปที่ 4.1 แสดงลักษณะสีหินผุและสด และเนื้อหินจากมวลหิน	12
รูปที่ 4.2 แสดงตาข่ายมิติพร้อมข้อมูลระนาบรอยแตก 50 ข้อมูลของจุดศึกษา KN1	12
รูปที่ 4.3 แสดงตาข่ายมิติพร้อมข้อมูลระนาบรอยแตก 50 ข้อมูลของจุดศึกษา KN2	13
รูปที่ 4.4 แสดงตาข่ายมิติพร้อมข้อมูลระนาบหน้าลาดเอียงหิน รอยแตก พร้อมทั้งรูปแบบการ	
พังทลาย KN1	19
รูปที่ 4.5 แสดงตาข่ายมิติพร้อมข้อมูลระนาบหน้าลาดเอียงหิน รอยแตก พร้อมทั้งรูปแบบการ	
พังทลาย KN2	19
รูปที่ 5.1 แสดงลิ่มที่พบในจุดศึกษา KN1	28
รูปที่ 5.2 แสดงลิ่มที่พบในจุดศึกษา KN2	28
รูปที่ 5.3 แสดงสภาพรอยแตก	29
รูปที่ 5.4 แสดงหินที่ร่วงล่นอยู่ตามบริเวณหน้าลาดเอียงหิน	29

32

สารบัญตาราง

ตารางที่ 3.1 แสดงการให้คะแนนแต่ละพารามิเตอร์ทั้ง 5 ของ RMR _b (Bieniaski, 1989)	9
ตารางที่ 3.2 แสดงการให้คะแนนของพารามิเตอร์ F1-3 (Romana, 1993)	10
ตารางที่ 3.3 แสดงการให้คะแนนของพารามิเตอร์ F4 (Romana, 1993)	10
ตารางที่ 3.4 แสดงการจำแนกระดับ และข้อมูลความเสถียรภาพของลาดเอียงหิน ตามค่า SMR	
(Romana, 1993)	11
ตารางที่ 3.5 แสดงวิธีการป้องกันการพังทลายตามค่าคะแนนความมั่นคง SMR	
(Romana, 1993)	11
ตารางที่ 4.1 แสดงชุดของระนาบรอยแตก 4 ชุด ที่ได้จากตาข่ายมิติของจุดศึกษา KN1	13
ตารางที่ 4.2 แสดงชุดของระนาบรอยแตก 4 ชุด ที่ได้จากตาข่ายมิติของจุดศึกษา KN2	13
ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลการกำหนดคุณภาพหิน (RQD) จุดศึกษา KN1	14
ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลการกำหนดคุณภาพหิน (RQD) จุดศึกษา KN2	14
ตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลระยะห่างของรอยแตกจุดศึกษา KN1	14
ตารางที่ 4.6 แสดงข้อมูลระยะห่างของรอยแตกจุดศึกษา KN2	15
ตารางที่ 4.7 แสดงข้อมูลสภาพของรอยแตกจุดศึกษา KN1	15
ตารางที่ 4.8 แสดงข้อมูลสภาพของรอยแตกจุดศึกษา KN2	17
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าข ^{ึ้} นาด กำลังอัด และระยะเลื่อนตัวของหินจากการทดสอบแบบกดจุด	
ของ KN1	20
ตารางที่ 4.10 แสดงการคำนวณหาค่า Is ₍₅₀₎ จากการทดสอบแบบกดจุดของ KN1	21
ตารางที่ 4.11 แสดงค่าขนาด กำลังอัด และระยะเลื่อนตัวของหินจากการทดสอบแบบกดจุด	
ของ KN2	22
ตารางที่ 4.12 แสดงการคำนวณหาค่า Is ₍₅₀₎ จากการทดสอบแบบกดจุดของ KN2	23
ตารางที่ 4.13 แสดงค่าพารามิเตอร์ และการให้คะแนนตามตาราง (RMR) ของจุดศึกษา KN1	24
ตารางที่ 4.14 แสดงค่าพารามิเตอร์ และการให้คะแนนตามตาราง (RMR) ของจุดศึกษา KN2	24
ตารางที่ 4.15 แสดงค่าพารามิเตอร์ และการให้คะแนนตามตาราง (SMR) ของจุดศึกษา KN1	25
ตารางที่ 4.16 แสดงค่าพารามิเตอร์ และการให้คะแนนตามตาราง (SMR) ของจุดศึกษา KN2	26
ตารางที่ 4.17 แสดงผลการประเมินความมั่นคงตามวิธี Slope Mass Rating (SMR)	26
ตารางที่ 6.1 แสดงค่าข้อมูลระนาบรอยแตกของจุดศึกษา KN1	32
ตารางที่ 6.2 แสดงค่าข้อมูลระนาบรอยแตกของจุดศึกษา KN2	34

บทที่1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ความลาดเอียงของมวลหินที่เกิดจากธรรมชาติ หรือที่เกิดจากการออกแบบเชิงวิศวกรรมของ มนุษย์ มักมีปัญหาการพังทลายที่ก่อให้เกิดความเสียหายทางด้านทรัพย์สิน ชีวิต การพัฒนาท้องถิ่น การท่องเที่ยว และการคมนาคมอย่างมาก (ปรัชญา เทพณรงค์ 2556) ซึ่งเชื่อนส่วนใหญ่จะสร้างเชื่อม ระหว่างช่องเขา เพื่อปิดกั้นทางน้ำให้ได้เป็นอ่างเก็บน้ำ แล้วใช้ไหล่เขาเป็นฐานยันเชื่อน ซึ่งต้องรองรับ แรงดันมหาศาลจากน้ำหนักของตัวเชื่อนและแรงดันน้ำ ถ้าลาดเอียงหินนั้นไม่มีเสถียรภาพอาจทำให้ เกิดการพังทลายจนสร้างความเสียหายต่อโครงสร้างของตัวเชื่อน จนถึงขั้นทำให้เชื่อนพังทลายที่ส่งผล ให้เกิดเหตุการณ์น้ำท่วมฉับพลันได้ จึงต้องมีการประเมินเสถียรภาพของลาดเอียงหิน เพื่อดูความ มั่นคงของลาดเอียงหิน และเสนอวิธีการป้องกันการพังทลาย ไม่ว่าจะเป็นก่อน หรือหลังการก่อสร้าง เนื่องจากหินนั้นพุพังตามกาลเวลา และสภาพอากาศ

ในทางวิศวกรรมปกติแล้วจะต้องทำการประเมินเสถียรภาพของลาดเอียงหินตั้งแต่ก่อนการ ก่อสร้างเชื่อน แต่เนื่องจากประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตร้อนที่มีอัตราการผุพังของหินสูงที่อาจะทำมวลหิน มีค่าความมั่นคงของลาดเอียงหินลดลงตามเวลา โดยการประเมินในครั้งนี้ได้ใช้วิธี Slope Mass Rating (SMR) ของ Romana (1985) เป็นให้ค่าคะแนนความมั่นคงของลาดเอียงหินตามสูตรสมการ แล้วนำค่าคะแนนที่ได้นั้นมาอธิบายความมั่นคงของลาดเอียงหิน และเสนอวิธีป้องกันการพังทลาย จากตารางของ Romana (1985) ซึ่งเป็นวิธีที่ได้รับการยอมรับ จากการถูกอ้างถึงมากในงานวิจัย และ ยังมีการเรียนการสอนในหลักสูตรธรณีวิศวกรรมปัจจุบัน

เชื่อนน้อย เป็นสันเชื่อนของอ่างเก็บน้ำขนาดความจุ 700,000 ลูกบาศก์เมตร ที่กักเก็บน้ำไว้ ใช้ทั่วไปในศูนย์เครือข่ายการเรียนรู้เพื่อภูมิภาคจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี ก่อสร้างมา ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2549 ซึ่งเป็นเวลาถึง 12 ปีนับตั้งแต่ทำการก่อสร้างเชื่อน ซึ่งหน้าลาดเอียงหินที่เป็นฐาน ยันเชื่อนนั้นอาจถูกรบกวนจากสภาพอากาศ และต้นไม้ พืชพันธุ์ ที่จะมาทำให้ลาดเอียงหินนี้มีการผุพัง จากเดิม ดังนั้นพื้นที่นี้จึงควรที่จะต้องทำการประเมินเสถียรภาพของลาดเอียงหิน เพื่อเป็นข้อมูล สำหรับงานซ่อมแซมทางวิศวกรรมของตัวเชื่อนต่อไปในอนาคต

1.2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การประเมินในครั้งนี้ได้ใช้วิธี Slope Mass Rating (SMR) ของ Romana. (1985) เป็นการ ให้ค่าคะแนนความมั่นคงของลาดเอียงหินตามสูตรสมการ จากการนำเอาคะแนนจัดอันดับมวลหิน Rock Mass Rating (RMR) ของ Bieniaski. (1989) บวกกับคะแนนพารามิเตอร์ที่ได้จาก ความสัมพันธ์ระหว่างระนาบรอยแตกกับหน้าลาดเอียงหิน คือ F1 F2 F3 แต่ก่อนจะได้ค่าพารามิเตอร์ ทั้ง 3 นี้ต้องพบรูปแบบการพังทลายในมวลหินเสียก่อน ซึ่งสามารถหาได้จากวิเคราะห์แบบไคเนมาติก เป็นการวิเคราะห์ด้วยตาข่ายมิติ ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงรูปแบบการพังทลาย ทิศทางการเคลื่อนตัว ของบล็อกหินได้ถ้ามี และบวกกับพารามิเตอร์ F4 ที่ขึ้นอยู่กับวิธีที่ทำให้เกิดหน้าลาดเอียงหิน โดยค่า ของพารามิเตอร์สามารถหาได้จากตารางการเทียบค่าคะแนน RMR ของ Bieniaski. (1989) และ F1 F2 F3 F4 ของ Romana. (1985) เมื่อได้ค่าคะแนนความมั่นคงของลาดเอียงหิน (SMR) ตามการ คำนวณของสูตรสมการแล้ว นำค่าคะแนนที่ได้นั้นมาอธิบายความมั่นคงของลาดเอียงหินได้แก่ อันดับ ความมั่นคง (Class) เสถียรภาพ (Stability) และค่าโอกาสเกิดการพังทลาย (Probability of failure) จากนั้นแสนอวิธีป้องกันการพังทลายแบบเบื้องต้นตามตารางของ Romana. (1985)

Goh et al. (2016) ได้ประเมินเสถียรภาพลาดเอียงหินโดยใช้วิธี Slope Mass Rating (SMR) ที่เขากูนุง ลัง เมืองอิโปะห์ รัฐเประก์ ประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นหินปูนทำการศึกษาทั้งหมด 3 จุดศึกษาได้แก่ GL1 GL2 GL3 ได้ผลว่าจุดศึกษา GL1 GL2 ไม่พบรูปแบบการพังทลายในการ วิเคราะห์ไคเนมาติก ทำให้ได้ค่าคะแนนความมั่นคง (SMR) เท่ากับคะแนนการจัดอันดับมวลหิน (RMR) คือ 77 ทั้ง 2 จุดศึกษา ทั้งคู่จัดเป็นหน้าลาดเอียงที่มีเสถียรภาพ มีค่าโอกาสเกิดการพังทลาย (probability of failure) 0.2 จึงไม่จำเป็นต้องมีการป้องกันการพังทลาย ส่วนจุดศึกษา GL3 พบ รูปแบบการพังทลายแบบลิ่ม และแบบระนาบเลื่อนทำให้ได้ค่าคะแนนความมั่นคง (SMR) คือ 65 และ 31.5 ตามลำดับ จัดเป็นหน้าลาดเอียงที่มีความเสถียรบางส่วนและไม่เสถียร มีค่าโอกาสเกิดการ พังทลาย (probability of failure) 0.4 และ 0.6 ตามลำดับ และได้เสนอวิธีการป้องกันการพังทลาย ตามตารางของ Romana. (1985) คือ Surface drainage Shotcrete Dental concrete และ Toe walls

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

เพื่อประเมินเสถียรภาพของลาดเอียงหินทั้ง 2 ฝั่งของฐานยันเขื่อนด้วยวิธีการจัดหมวดหมู่หิน ทางวิศวกรรม

บทที่ 2 พื้นที่ศึกษา

เชื่อนน้อย เป็นสันเชื่อนของอ่างเก็บน้ำขนาดความจุ 700,000 ลูกบาศก์เมตร ที่กักเก็บน้ำไว้ ใช้ทั่วไปในศูนย์เครือข่ายการเรียนรู้เพื่อภูมิภาคจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี ที่อยู่บริเวณ ทิศตะวันออกเฉียงเหนือของโครงการพัฒนาที่ดินจุฬาฯ สระบุรี ดังรูปที่ 2.1 โดยทำการศึกษาทั้งหมด 2 จุดศึกษา ได้แก่ KN1 และ KN2 ครอบคลุมทั้ง 2 ฝั่งของฐานยันเชื่อน

รูปที่ 2.1 แสดงพื้นที่ศึกษาจากโปรแกรม Google Earth Pro เชื่อนแห่งนี้มีการก่อสร้างตั้งแต่ปีพ.ศ. 2549 เป็นเชื่อนดินถม (Earth Fill Dam) สร้างเชื่อม ระหว่างเขาถ้ำเสือที่อยู่ฝั่งตะวันตกเป็นบริเวณของจุดศึกษา KN1 และเขาจำปาที่อยู่ฝั่งตะวันออกเป็น บริเวณของจุดศึกษา KN2 ซึ่งเป็นการสร้างเชื่อนปิดกั้นคลองนาดีในช่วงต้นน้ำที่เป็นทางน้ำระหว่าง ช่องเขา มีแนวสันเชื่อนดิน สูง 12.5 เมตร กว้าง 5 เมตร ยาว 150 เมตร โดยใช้ลาดเอียงหินของภูเขา ทั้ง 2 ฝั่งเป็นฐานยันเชื่อน ที่นับได้ว่าเป็นลาดเอียงให้ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เนื่องจากในการก่อสร้างมี การใช้เพียงแค่รถแบคโฮในการขูดปรับหน้า (Scrape) ลาดเอียงหินให้ราบเรียบ ดังรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 แสดงภาพถ่ายมุมกว้างขณะกำลังดำเนินการก่อสร้างเขื่อน จากรายงานโครงการศึกษาเพิ่มเติมด้านธรณีวิทยา ธรณีวิทยาโครงสร้างและธรณีเคมี เพื่อ โครงการพัฒนาที่ดินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ของภาควิชา ธรณีวิทยา (2549) บริเวณสถานที่ก่อสร้างสันเขื่อนกักเก็บน้าในพื้นที่โครงการๆ ระบบพิกัดภูมิศาสตร์ 14°31´31″ N 101°02´19″ E ระบบเส้นกริด UTM 197067 (ระวาง 5238 III) สามารถพบหินโผล่ ของหินแอนดีไซต์ที่มีสีน้ำตาลถึงน้ำตาลอมม่วงเข้ม มีลักษณะเนื้อหินแบบเนื้อจุณ(aphanitic texture) และเนื้อดอก (porphyritic texture) หินโผล์ในบริเวณนี้แสดงลักษณะรอยแยกเป็นระบบ หลายแนว ดังรูปที่ 2.3

รูปที่ 2.3 (ซ้าย) หินโผล่ที่พบบริเวณจุดศึกษา (ขวา) ลักษณะของหินที่พบ จากข้อมูลหินที่พบในพื้นที่ศึกษาที่พบเป็นหินแอนดีไซต์ ซึ่งเป็นหินภูเขาไฟเมื่อทำการ เทียบเคียงกับแผนที่ธรณีวิทยาประเทศไทย มาตราส่วน 1:250,000 ระวาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของกองธรณีวิทยา กรมทรัพยากรธรณี (2528) ดังรูปที่ 2.4 สามารถสรุปได้ว่าในบริเวณที่ ทำการศึกษานั้นเป็นส่วนหนึ่งของ หินภูเขาไฟเขาใหญ่ (Khao Yai Volcanics) โดยหินที่พบในหมวด หินภูเขาไฟเขาใหญ่ ประกอบด้วย หินไรโอไรต์ หินแอนดีไซต์ หินเถ้าภูเขาไฟ (volcanic tuff) ที่มี ส่วนประกอบแบบไรโอไรต์และแอนดีไซต์ หินกรวดภูเขาไฟ และหินกรวดเหลี่ยมภูเขาไฟ (กอง

ธรณีวิทยา กรมทรัพยากรธรณี, 2528) จึงสามารถบอกได้อย่างแน่ชัดว่าหินที่พบบริเวณจุดศึกษาอยู่ หมวดหินภูเขาไฟนี้

รูปที่ 2.4 แสดงบางส่วนของแผนที่ธรณีวิทยาประเทศไทย ระวาง ND 47-8 (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) ของกอง

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน

3.1 สำรวจภาคสนามโดยเก็บข้อมูล ชนิด ลักษณะ ทิศทางการวางตัว แนวเอียงเท รอยแตก และ ความไม่ต่อเนื่องของหิน โครงสร้างทางธรณีวิทยารวมทั้งทิศทาง การวางตัว มุมเอียงเทของหน้าตัด ลาดเอียงหินที่ปรากฏบริเวณพื้นที่สำรวจ และเก็บตัวอย่างหินที่จะมาทดสอบในห้องปฏิบัติการ เพื่อให้ ได้ค่าพารามิเตอร์ของ RMRb ได้แก่ 1.กำลังอัดของหินปราศความไม่ต่อเนื่อง 2.การกำหนดคุณภาพ หิน (RQD) 3.ระยะห่างรอยแตก รอยแตก 4.สภาพของรอยแตก 5.สภาพการไหลของน้ำ สำหรับเป็น ข้อมูลในการวิเคราะห์ความมั่นคงของลาดเอียงหิน โดยใช้วิธีการจัดการข้อมูลทางสถิติ เช่น การหา ค่าเฉลี่ย การหาค่าฐานนิยม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นตัวแทนของทั้งจุดศึกษา โดยวิธีการเก็บ ค่าพารามิเตอร์ในสนาม มีดังนี้

3.1.1 การหากำลังอัดของหินปราศความไม่ต่อเนื่อง ต้องทำการเก็บตัวอย่างหินในสนาม ให้ ได้เป็นหินที่สด ไม่มีการผุพัง และปราศจากความไม่ต่อเนื่องในหิน เพื่อนำกลับมาเตรียม ตัวอย่าง แล้วทดสอบต่อไป

3.1.2 การกำหนดคุณภาพหิน (RQD) อุปกรณ์ที่สำคัญของการเก็บข้อมูลในสนามคือ ไม้ 2 เมตร โดยเมื่ออยู่ที่หน้าหินโพล่ต้องเลือกแนวการวางไม้ 2 เมตร ดังรูปที่ 3.1 แล้วทำการเก็บ ค่าระยะห่างระหว่างรอยแตกที่มากกว่า 10 เซนติเมตร จากนั้นคำนวณตามสมการ จากลัดดา วรรณขาว (2542)

รูปที่ 3.1 แสดงวิธีการกำหนดคุณภาพหิน (RQD) หน้าหินโผล่ (ลัดดา วรรณขาว, 2542)

3.1.3 ระยะห่างรอยแตก รอยแตก วัดระยะห่างระหว่างรอยแตกในแต่ละชุดของรอยแตก (Joint set)

 3.1.4 สภาพของรอยแตก ต้องสังเกตพารามิเตอร์ย่อยอีก 5 ตัว คือ ความยาวของรอยแตก
 (Length) ระยะเปิดของรอแตก (Aperture) ความขรุขระของผิวรอยแตก (roughness) การ ถูกแทนที่ของรอยแตก (Infilling) และการผุพังของรอยแตก (weathering)

3.1.5 สภาพการไหลของน้ำ ต้องใช้การสังเกตจากสายตา ว่าสภาพการไหลของน้ำบริเวณ หน้าหินโผล่ หรือตามรอยแตกหรือไม่ ถ้ามีบริเวณหน้าหินโผล่จะสังเกตสภาพโดยรวมว่าเป็น แห้งสนิท ชื้น เปียก หยด หรือไหล แต่ถ้าเป็นการไหลในรอยแตกจะต้องวัดเป็นความดันของ น้ำในรอยแตก

3.2 นำตัวอย่างหินมาทดสอบหากำลังอัดของหินปราศจากความไม่ต่อเนื่อง (Strength of intact rock material) ในห้องปฏิบัติการ โดยวิธีกำลังกดจุด (Point-load strength index) ซึ่งใช้ตัวอย่าง หินที่ตัดเป็นบล็อกต้องมีหน้าเรียนอย่างน้อย 2 หน้า แล้วต้องทำการวัดค่าความกว้าง (W) และความ หนา (D) ของตัวอย่างไว้ ดังรูปที่ 3.2 เมื่อทำการทดสอบจะได้ค่าแรงดันที่ทำให้หินแตก และระยะ เลื่อนตัวของหินแตก จากนำต้องนำค่าแรงดำที่ทำให้หินแตกมาคำนวณหาค่า Is₍₅₀₎ ซึ่งต้องเป็นปรับค่า ให้ถูกต้องกับขนาดของตัวอย่างแต่ละก้อน ตามสมการ จาก อัมรินทร์ บุญตัน (2534)

รูปที่ 3.2 แสดงวิธีการกำหนดขนาดของตัวอย่างเพื่อตัดหน้าเรียบ (อัมรินทร์ บุญตัน, 2534)

3.3 ประเมินโอกาสและรูปแบบของการพังทลายโดยวิธี kinematic Analysis (Hoek & Bray, 1977) การวิเคราะห์แบบไคเนมาติกจะแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่จะเกิดการพังทลาย หรือทิศทางการ เคลื่อนตัวของบล็อกหิน ตลอดจนทราบถึงรูปแบบการพังทลาย อาศัยการวิเคราะห์โครงสร้างไม่ ต่อเนื่องในตาข่ายมิติ (Stereo Net) โดยมิได้คำนึงถึงแรงที่กระทำต่อหน้าลาดเอียงนั้น โดยมีขั้นตอน ในการวิเคราะห์ดังนี้

3.3.1 ทำการสร้างระนาบของหน้าลาดเอียงลงในตาข่ายมิติ

3.3.2 หาการกระจายของระนาบรอยไม่ต่อเนื่องที่วัดได้ในพื้นที่โดยวิธีการเขียนจุดโพล ทำ การจัดกลุ่มหรือแยกชุดการกระจายของรอยไม่ต่อเนื่อง นำค่าเฉลี่ยของโพลที่แสดงการ กระจายตัวในแต่ละชุดมาสร้างระนาบบนตาข่ายมิติ

3.3.3 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างระนาบหน้าลาดเอียงกับระนาบของรอยไม่ต่อเนื่อง ในตาข่ายมิติ เพื่อพิจารนารูปแบบการพังทลาย และแนวโน้มการเคลื่อนตัว โดยการที่ระนาบ ของรอยไม่ต่อเนื่องต้องมีแนวการวางตัวที่อยู่ในแนวใกล้เคียง และมีมุมเอียงเทต่ำกว่าระนาบ ของหน้าลาดเอียงหินจึงจะปรากฏเห็น (Daylight) เป็นรูปแบบการพังทลายต่างๆทั้ง 4 แบบ ได้แก่ ระนาบเลื่อน ระนาบโค้ง ลิ่ม และล้มคว่ำ ดังรูปที่ 3.3

(ข) การพังทลายแบบระนาบเลื่อน (ง) การพังทลายแบบล้มคว่ำ รูปที่ 3.3 แสดงรูปแบบการพังทลายจากวิเคราะห์แบบไคเนมาติก (ลัดดา วรรณขาว, 2542)

3.4 จำแนกคุณภาพของลาดเอียงหินอย่างละเอียดโดยวิธี Slope Mass Rating (SMR) ของ (Romana, 1985) เป็นวิธีการที่ได้รับการยอมรับและเป็นที่แพร่หลาย ซึ่งพัฒนามาจากการจำแนก คุณภาพมวลหิน Rock Mass Rating (RMR) (Bieniaski, 1989) โดย RMR_b ประกอบด้วย พารามิเตอร์ของหินที่ต้องพิจารณา ได้แก่ 1.กำลังอัดของหินปราศความไม่ต่อเนื่อง 2.การกำหนด คุณภาพหิน (RQD) 3.ระยะห่างรอยแตก รอยแยก 4.สภาพของรอยแตก 5.สภาพการไหลของน้ำ โดย เมื่อได้ข้อมูลจากภาคสนาม แล้วจึงทำการเทียบตามตารางที่ 3.1 เพื่อให้ค่าคะแนนในแต่ละ พารามิเตอร์ทั้ง 5 จากนั้นก็คำนวณเป็นค่า RMR_b ตามสมการนี้

RMR_b = 1 + 2 + 3 + 4 + 5 โดยที่ RMR_b มีค่าคะแนนอยู่ในช่วง 0-100

สูตรสมการที่ 3 หาค่าคะแนน Rock Mass Rating Basic (RMR_b) (Bieniaski, 1989)

ตารางที่ 3.1 แสดงการให้คะแนนแต่ละพารามิเตอร์ทั้ง 5 ของ RMR_b (Bieniaski, 1989)

	Parameter				Range of values				
1	Strength of intact rock material	Point - load strength index	> 10 MPa	4 - 10 MPa	2-4 MPa	1 – 2 MPa	For this unlaxial test is pr	low ra comp eferred	inge - ressive
	11	Uniaxial comp. strength	>250 MPa	100 - 250 MPa	50 - 100 MPa	25 - 50 MPa	5-25 MPa	1-5 MPa	<1 MPa
		Rating	15	12	7	4	Z	1	0
2	Drill core Quali	ty RQD	90% - 100%	75% - 90%	50% - 75%	25% - 50%		≈25%	
	1	Rating	20	17	13	8		3	
3	Spacing of dise	continuities	⇒2 m	0.6-2.m	200 - 600 mm	60 - 200 mm	10.00	< 60 mm	
1	Rating		20	15	10	8	5		
4	Condition of discontinuities (See E)		Very rough surfaces Not continuous No separation Unweathered wall rock	Slightlyrough surfaces Separation - 1 mm Slightly weathered walts	Slightlyrough surfaces Separation ~ 1 mm Highly weathered waits	Slickensided surfaces or Gouge - 5 mm thick or Separation 1 - 5 mm Continuous	Soft gou or Separati Continue	ge > 5 m on > 5 m xus	m thick. M
	Rating		30	25	20	10		0	
5	Ground Inflow per 10 m water tunnel length (lim)		None	< 10	t0 - 25	25 - 125	1	≥ 125	
		(Joint water press)/ (Major principal σ)	0	-0.1	0.1,-0.2	02-05		-0.5	
		General conditions	Completely dry	Damp	Wet	Dripping		Flowing	
1	Rating		15	10	7	4		Ú.	

การวิเคราะห์โดยวิธี Slope Mass Rating (SMR) เป็นการพิจารณาข้อมูลที่ได้จากการ ประเมินค่า RMR ร่วมกับพารามิเตอร์เพิ่มเติมจากความสัมพันธ์ของรอยแตกกับมุมเอียงการตัดหน้า ลาดเอียงหิน (Joint-slope face relationship) และพารามิเตอร์ที่ขึ้นอยู่กับวิธีการขุดเปิดหรือตัด ลาดเอียงหิน โดยมีความสัมพันธ์ดังนี้

F1 ขึ้นอยู่กับความขนานกันระหว่างการวางตัวของรอยแตกและหน้าลาดเอียงหิน

- F2 ขึ้นอยู่กับมุมการเอียงเทของรอยแตกในแต่ละรูปแบบของการพังทลาย
- F3 ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างมุมเอียงเทของรอยแตกและหน้าลาดเอียงหิน F4 ขึ้นอยู่กับวิธีการที่ทำให้เกิดลาดเอียงหิน

โดยนำค่ามุมในแต่ละพารามิเตอร์ทั้ง F1-3 ที่คำนวณได้มาเทียบค่าตามแต่ละรูปแบบการ พังทลายที่หาได้จากการวิเคราะห์แบบไคเนมาติก แล้วได้เป็นคะแนนออกมา ดังตารางที่ 3.2 ส่วน F4 เทียบคะแนน ดังตารางที่ 3.3 แล้วคำนวณคะแนน SMR ร่วมกับค่า RMR ตามสมการนี้

SMR = RMR + (F1xF2xF3) + F4 โดยที่ SMR มีค่าคะแนนอยู่ในช่วง 0-100

สูตรสมการที่ 4 หาค่าคะแนน Slope Mass Rating (SMR) (Romana, 1993)

Case of slope failure		Very favorable	Favorable	Fair	Unfavorable	Very unfavorable
P T W	$ \begin{aligned} & \alpha_j - \alpha_s \\ & \alpha_j - \alpha_s - 180^\circ \\ & \alpha_i - \alpha_s \end{aligned} $	>30°	30-20°	20–10°	10–5°	<5°
P/W/T	F ₁	0.15	0.40	0.70	0.85	1.00
P W	Ιβ _j Ι Ιβ _i Ι	<20°	20–30°	30–35°	35–45°	>45°
P/W	F_2	0.15	0.40	0.70	0.85	1.00
Т	F ₂	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0
P W	$\begin{split} & \beta_j - \beta_s \\ & \beta_i - \beta_s \end{split}$	>10°	10 0°	0 °	0 - (-10°)	<-10°
Т	$l\beta_j+\beta_s l$	<110°	110–120°	>120°	_	_
P/W/T	F ₃	0	-6	-25	-50	-60

ตารางที่ 3.2 แสดงการให้คะแนนของพารามิเตอร์ F1-3 (Romana, 1993)

 $\label{eq:product} \begin{array}{l} \mathsf{P}_r \, \mathsf{planar} \, \mathsf{failure}; \mathsf{T}, \, \mathsf{toppling} \, \mathsf{failure}; \mathsf{W}, \, \mathsf{wedge} \, \mathsf{failure}; \alpha_{s_r} \, \mathsf{slope} \, \mathsf{strike}; \alpha_{l_r} \, \mathsf{joint} \, \mathsf{strike}; \alpha_{l_r} \, \mathsf{plunge} \, \mathsf{direction} \, \mathsf{of} \, \mathsf{line} \, \mathsf{of} \, \mathsf{intersection}; \, \beta_{s_r} \, \mathsf{slope} \, \mathsf{dir}; \beta_{l_r} \, \mathsf{joint} \, \mathsf{dip} \, (\mathsf{see} \, \mathsf{Figure} \, 18.1); \, \beta_{l_r} \, \mathsf{plunge} \, \mathsf{of} \, \mathsf{line} \, \mathsf{of} \, \mathsf{intersection}. \end{array}$

ตารางที่ 3.3 แสดงการให้คะแนนของพารามิเตอร์ F4(Romana, 1993)

Method of excavation	Value of F ₄		
Natural slope	+15		
Pre-splitting	+10		
Smooth blasting	+8		
Normal blasting or mechanical excavation	0		
Poor blasting	-8		

โดยค่าคะแนนที่ได้สามารถจำแนกระดับความเสถียรภาพได้ 5 ระดับ อธิบายสภาพหน้าลาด เอียงหิน ความเสถียรภาพ การพังทลาย และประมาณค่าโอกาสเกินการพังทลาย ดังตารางที่ 3.4

Class No.	V	IV	III	11	1
SMR value	0-20	21-40	41-60	61-80	81-100
Rock mass description	Very bad	Bad	Normal	Good	Very good
Stability	Completely unstable	Unstable	Partially stable	Stable	Completely stable
Failures	Big planar or soil-like or circular	Planar or big wedges	Planar along some joints and many wedges	Some block failure	No failure
Probability of failure	0,9	0.6	0.4	0.2	0

(Romana, 1993)

3.5 วิเคราะห์ค่าคะแนนที่ได้จากการจำแนกคุณภาพของลาดเอียงหินอย่างละเอียดจากวิธี Slope Mass Rating (SMR) ของ (Romana, 1993) ตามตารางที่ 3.5 โดยสามารถจัดระดับได้ 9 ระดับ เพื่อ แสดงวิธีการป้องกันการพังทลายของลาดเอียงหิน (Supports) ให้เหมาะสมกับเถียรภาพของลาด เอียงหิน

SMR classes	SMR values	Suggested supports
la	91-100	None
lb	81-90	None, scaling is required
lla	71-80	(None, toe ditch, or fence), spot bolting
llb	61–70	(Toe ditch or fence nets), spot or systematic bolting
IIIa	51-60	(Toe ditch and/or nets), spot or systematic bolting, spot shotcrete
ШЬ	41–50	(Toe ditch and/or nets), systematic bolting/ anchors, systematic shotcrete, toe wall and/or dental concrete
IVa	31-40	Anchors, systematic shotcrete, toe wall and/or concrete (or re-excavation), drainage
IVb	21-30	Systematic reinforced shotcrete, toe wall and/or concrete, re-excavation, deep drainage
Va	11-20	Gravity or anchored wall, re-excavation

ตารางที่ 3.5 แสดงวิธีการป้องกันการพังทลายตามค่าคะแนนความมั่นคง SMR (Romana, 1993)

Less popular support measures are given in brackets.

3.6 นำเสนอผลที่ได้ค่าคะแนน ระดับความเสถียรภาพของลาดเอียงหิน รูปแบบและค่าโอกาสที่ จะเกิดการพังทลายของลาดเอียงหิน แนวทางการป้องกันการพังทลายของลาดเอียงหิน (Supports)

บทที่ 4 ผลงานวิจัย

4.1 ผลการจำแนกชนิดของมวลหินในภาคสนาม

มวลหินที่พบทั้ง 2 จุดศึกษา คือ หินหินแอนดีไซต์ (Andesite) ที่มีสีสดเป็นสีเขียวเข้ม และมี สีผุเป็นสีน้ำตาลถึงน้ำตาลอมม่วงเข้ม มีลักษณะเนื้อหินแบบเนื้อจุณ (Phaneritic texture) และเนื้อ ดอก (Porphyritic texture) ดังรูปที่ 4.1 และพบชุดรอยแตก (Joint Set) หลายชุด จึงได้ทำการวัด ค่าการวางตัวระนาบของรอยแตก เพื่อนำมาหาค่าตัวแทนของชุดรอยแตกต่อไป โดยได้เก็บค่ามาจุด ศึกษาละ 50 ค่า

รูปที่ 4.1 แสดงลักษณะสีหินผุและสด และเนื้อหินจากมวลหิน

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของระนาบรอยแตกในภาคสนาม

รูปที่ 4.2 แสดงตาข่ายมิติพร้อมข้อมูลระนาบรอยแตก 50 ข้อมูลของจุดศึกษา KN1

Joint set	strike	dip angle
1	124	80
2	172	82
3	40	78
4	308	22
Slope Face	340	36

ตารางที่ 4.1 แสดงชุดของระนาบรอยแตก 4 ชุด ที่ได้จากตาข่ายมิติของจุดศึกษา KN1

ตารางที่ 4.2 แสดงชุดของระนาบรอยแตก 4 ชุด ที่ได้จากตาข่ายมิติของจุดศึกษา KN2

Joint set	strike	dip angle
1	132	81
2	168	68
3	35	79
4	286	12
Slope Face	202	32

จากรูปภาพ และตารางข้างต้นจะเห็นได้ชัดว่าพบระนาบของรอยแตกทั้งหมด 4 ชุด จากฝั่ง ละ 50 ข้อมูล ใน KN1 KN2 ดังตารางที่ 6.1 และ 6.2 นอกจากนั้นค่าของระนาบรอยแตกมีความ ใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจจะเป็นระนาบเดียวกันจากทั้ง 2 ฝั่ง ที่เกิดขึ้นในหินชนิดเดียวกัน และในช่วงเวลา เดียวกัน

4.3 ผลการกำหนดคุณภาพหิน (RQD) ในภาคสนาม

การกำหนดคุณภาพหิน (RQD) ในสนามได้ทำจุดศึกษาละ 2 ครั้ง แล้วนำมาเฉลี่ยกัน มีค่า ดังนี้ KN1 ได้ 78.75% ดังตารางที่ 4.3 และ KN2 ได้ 75.25% ดังตารางที่ 4.4 เมื่อเทียบกับตาราง การให้คะแนน RMR (Bieniaski, 1989) ได้ 17 คะแนนทั้ง 2 ฝั่ง

- การกำหนดคุณภาพหิน (RQD) จุดศึกษา KN1

		0	•		•		
Joint length	No.1	12	22	28	52	18	42
>10 cm	No.2	40	33	48	20	-	-
Calculation	(12+22	2+28+52+2	<u>Average</u>	<u>Rating</u>			
			= 78.75%	= 17			

ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลการกำหนดคุณภาพหิน (RQD) จุดศึกษา KN1

- การกำหนดคุณภาพหิน (RQD) จุดศึกษา KN2

ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลการกำหนดคุณภาพหิน (RQD) จุดศึกษา KN2

Joint length	No.1	47	13	27	22	20	15
>10 cm	No.2	30	13	37	14	63	-
Calculation	(47+13+2	27+22+20-	<u>Average</u>	<u>Rating</u>			
			400			= 75.25%	= 17

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระยะห่างของรอยแตกในภาคสนาม

การวัดระยะห่างของรอยแตกนั้นจะต้องวัดเฉพาะในแต่ละแนวของรอยแตก (Joint set) ซึ่ง ทั้ง 2 จุดศึกษาก็มีแนวของรอยแตก (Joint set) 4 แนว เหมือนกัน โดยทำการวัดมาแนวละ 8 ครั้ง แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย มีค่าดังนี้ KN1 426.1 มิลลิเมตร ดังตารางที่ 4.5 และKN2 327.8 มิลลิเมตร ดัง ตารางที่ 4.5 เมื่อเทียบกับตารางการให้คะแนน RMR (Bieniaski, 1989) ได้ 10 คะแนนทั้ง 2 ฝั่ง

- ระยะห่างของรอยแตกจุดศึกษา KN1

ตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลระยะห่างของรอยแตกจุดศึกษา KN1

Set Spacing (mm)								<u>Avg</u>
J1	200	160	700	220	560	890	480	458.5
J2	800	200	580	620	720	400	1120	634.3
J3	380	220	430	650	200	190	100	310.0
J4	380	1420	250	220	140	410	300	445.7
Average								426.1
			Ē	Rating				10

- ระยะห่างของรอยแตกจุดศึกษา KN2

Set Spacing (mm)								<u>Avg</u>
J1	240	100	500	300	350	500	400	341.4
J2	250	450	300	320	340	200	500	337.1
J3	250	580	360	400	150	300	370	344.3
J4	200	460	230	130	200	450	350	288.6
Average								327.8
			<u>F</u>	Rating				10

ตารางที่ 4.6 แสดงข้อมูลระยะห่างของรอยแตกจุดศึกษา KN2

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพของรอยแตกในภาคสนาม

การสังเกตสภาพของรอยแตกในภาคสนามต้องสังเกตพารามิเตอร์ย่อยอีก 5 ตัว คือ ความ ยาวของรอยแตก (Length) ระยะเปิดของรอแตก (Aperture) ความขรุขระของผิวรอยแตก (roughness) การถูกแทนที่ของรอยแตก (Infilling) และการผุพังของรอยแตก (weathering) โดยแต่ ละจุดศึกษาจะมีฝั่งละ 35 ข้อมูล ซึ่งจะเก็บไปพร้อมการเก็บค่าการวางตัวและมุมเอียงเทของระนาบ รอยแตก ในแต่ละพารามิเตอร์ย่อย ใช้วิธีจัดการข้อมูลด้วยการหาฐานนิยม เพื่อให้ได้ค่าที่เป็นตัวแทน ดังนี้ KN1 เป็น Discontinuities length <1 m, separation 0.1-1 mm., slightly rough, no infilling, slightly weathered ดังตารางที่ 4.7 และ KN2 เป็น Discontinuities length <1 m, no separation, slightly rough, no infilling, slightly weathered ดังตารางที่ 4.8 เมื่อเทียบกับ ตารางการให้คะแนน RMR (Bieniaski, 1989) ได้ 26 และ 24 คะแนน ตามลำดับ

- สภาพของรอยแตกจุดศึกษา KN1

ตารางที่ 4.7 แสดงข้อมูลสภาพของรอยแตกจุดศึกษา KN1

			•		•	
NO.	Length	Aperture	roughness	Infilling	weathering	rating
	(m)	(mm)		(mm)		
1	0.24	none	rough	none	slightly	28
2	0.28	0.1-1	rough	none	slightly	26
3	0.80	none	slightly	none	slightly	26
4	0.43	0.1-1	rough	none	slightly	26
5	0.69	none	rough	none	slightly	28
6	0.18	none	rough	none	slightly	28
7	0.85	1-5	slightly	none	slightly	21

8	0.26	none	rough	none	slightly	28
9	0.73	0.1-1	slightly	None	slightly	24
10	0.44	none	slightly	none	slightly	26
11	0.82	none	rough	none	slightly	28
12	0.06	none	slightly	none	slightly	26
13	0.11	none	slightly	none	slightly	26
14	0.66	none	slightly	none	slightly	26
15	0.23	none	slightly	none	slightly	26
16	0.22	none	slightly	none	slightly	26
17	1.1	none	rough	none	slightly	28
18	0.54	0.1-1	slightly	none	slightly	24
19	1.74	none	slightly	none	slightly	24
20	0.47	none	slightly	none	slightly	26
21	0.34	none	rough	none	slightly	28
22	0.40	none	rough	none	slightly	28
23	0.36	none	rough	none	slightly	28
24	0.19	none	slightly	none	slightly	26
25	0.09	0.1-1	veryrough	none	slightly	27
26	0.57	>5	slightly	Soft>5	moderately	12
27	0.75	>5	slightly	Soft>5	moderately	12
28	0.58	>5	slightly	Soft>5	moderately	12
29	0.86	none	rough	none	slightly	28
30	1.95	>5	slightly	Soft>5	moderately	10
31	0.77	0.1-1	slightly	none	slightly	24
32	0.93	>5	slightly	Hard>5	slightly	16
33	0.41	none	slightly	none	slightly	26
34	0.54	none	slightly	none	slightly	26
35	0.89	none	rough	none	slightly	28
<u>Mode</u>	<1	none	slightly	none	slightly	26

- สภาพของรอยแตกจุดศึกษา KN2

NO.	Length	Aperture	roughness	Infilling	weathering	rating
	(m)	(mm)		(mm)		
1	0.55	0.1-1	slightly	none	slightly	24
2	0.98	1-5	rough	Soft<5	moderately	20
3	0.30	0.1-1	slightly	none	slightly	24
4	0.50	None	slightly	none	slightly	26
5	0.44	0.1-1	rough	none	slightly	27
6	0.50	1-5	rough	Hard<5	slightly	21
7	0.65	None	rough	none	slightly	28
8	0.24	0.1-1	slightly	none	slightly	24
9	1.43	1-5	rough	Hard<5	slightly	19
10	0.95	0.1-1	rough	none	slightly	26
11	0.98	None	rough	none	slightly	28
12	0.73	1-5	rough	none	slightly	23
13	0.70	0.1-1	rough	Hard<5	slightly	24
14	1.00	None	slightly	none	slightly	24
15	0.25	0.1-1	slightly	none	slightly	24
16	0.47	None	rough	none	slightly	28
17	0.60	1-5	rough	Hard<5	slightly	21
18	0.90	0.1-1	slightly	none	slightly	24
19	0.75	None	rough	none	slightly	28
20	0.82	None	veryrough	none	slightly	29
21	0.40	0.1-1	slightly	none	slightly	24
22	1.00	0.1-1	slightly	none	slightly	22
23	0.78	1-5	veryrough	Hard<5	slightly	22
24	0.65	None	slightly	none	slightly	26
25	0.78	None	rough	none	slightly	28
26	0.35	0.1-1	slightly	none	slightly	24
27	0.60	1-5	rough	Hard<5	slightly	21
28	0.25	0.1-1	rough	none	slightly	26

ตารางที่ 4.8 แสดงข้อมูลสภาพของรอยแตกจุดศึกษา KN2

29	0.63	0.1-1	slightly	none	slightly	24
30	0.64	None	rough	none	slightly	28
31	0.84	None	slightly	none	slightly	26
32	0.62	0.1-1	slightly	none	slightly	24
33	0.60	1-5	rough	Hard<5	slightly	21
34	0.55	None	rough	none	slightly	28
35	1.00	0.1-1	slightly	none	slightly	23
<u>Mode</u>	<1	0.1-1	slightly	none	slightly	24

4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการไหลของน้ำ

ข้อมูลสภาพการไหลของน้ำเป็นแค่เพียงการสังเกต แล้วให้คะแนนได้เลย ซึ่งในวันที่ทำการ ออกภาคสนามเมื่อสังเกตแล้วตามสภาพทั่วไปไม่มีการไหลของน้ำเลยทั้ง 2 ฝั่ง จึงให้เป็นสภาพแห้ง (completely dry) และไม่มีจำนวนข้อมูล เมื่อเทียบกับตารางการให้คะแนน RMR (Bieniaski, 1989) ได้ 15 คะแนนทั้ง 2 ฝั่ง

4.7 ผลของการประเมินรูปแบบของการพังทลายโดยวิธี kinematic Analysis

ผลจากการประเมินรูปแบบการพังทลาย พบดังนี้ KN1 และ KN2 พบเฉพาะการพังทลาย แบบลิ่มเพียงชนิดเดียว โดยสังเกตจากที่มีระนาบรอยแตกตัดกัน และมีมุมเอียงเทต่ำกว่าระนาของ หน้าลาดเอียงหินจึงจะปรากฏเห็น (Daylight) ซึ่งใน KN1 พบเป็นระนาบรอยแตก J3 และ J4 ตัดกัน ในแนวเส้น Trend 045[°] Plunge 23[°] ดังรูปที่ 4.3 ส่วน KN2 พบเป็นระนาบรอยแตก J2 และ J4 ตัดกันในแนวเส้น Trend 344[°] Plunge 11[°] ดังรูปที่ 4.4

แต่ในการประเมินครั้งนี้ค่ามุมเสียดทานสูงสุด ที่จะแสดงในตาข่ายมิติในรูปของกรวยเสียด ทาน ซึ่งจะเป็นตัวควบคุมโอกาสของการเกิดการพังทลายด้วย เพราะเมื่อเราใส่กรวยเสียดทานลงไป แล้ว จะมีบริเวณพื้นที่ไม่เสถียรภาพที่เป็นพื้นที่ที่ระนาบของหน้าลาดเอียงหินตัดกับกรวยเสียดทาน ไม่ สามารถใช้ได้เนื่องจากการประมาณค่ามุมเสียดทานสูงสุดจากค่าคะแนน RMR นั้นได้ค่าสูง คือ > 45° ซึ่งเป็นมุมที่สูงกว่าระนาบของหน้าลาดเอียงหิน เมื่อใส่ลงไปแล้วทำให้ไม่พื้นที่ไม่เสถียรภาพ จะใช้เพียง แค่การสังเกตเบื้องต้นว่ารูปแบบการพังทลายนั้นปรากฏเห็น (Daylight) หรือไม่

รูปที่ 4.5 แสดงตาข่ายมิติพร้อมข้อมูลระนาบหน้าลาดเอียงหิน รอยแตก พร้อมทั้งรูปแบบการพังทลาย KN2

4.8 ผลการวิเคราะห์ค่ากำลังอัดของหินปราศจากความไม่ต่อเนื่องในห้องปฏิบัติการ

การหาค่ากำลังอัดของหินปราศจากความไม่ต่อเนื่อง ทำโดยวิธีการทดสอบกำลังกดจุด (Point load strength index) นั้นจะได้ออกมาเป็นแรงดันที่กดหินจนแตก และระยะเลื่อนตัว ดัง ตารางที่ 4.11 จากนั้นต้องนำมาคำนวณเพื่อปรับค่าตามขนาดของหินจนได้เป็นค่ากำลังกดจุด I_{S(50)} ในหน่วย MPa แล้วเฉลี่ยจากจุดศึกษาละ 20 ตัวอย่าง เป็นค่าดังนี้ KN1 ได้ 11.03 MPa KN2 ได้ 12.39 MPa ดังตารางที่ 4.12 เมื่อเทียบกับตารางการให้คะแนน RMR (Bieniaski, 1989) ได้ 15 คะแนนทั้ง 2 ฝั่ง

				1
NO.	W*D (mm*mm)	Size (A)	(Value (KN)	Displacement
		(mm ²)		(mm)
1	50*30	1500	31	80
2	50*40	2000	33	70
3	60*60	3600	39.5	100
4	60*40	2400	35	80
5	70*60	4200	45	120
6	60*50	3000	42	120
7	60*30	1800	29	60
8	60*60	3600	42	80
9	50*30	1500	30	80
10	70*60	4200	45	100
11	60*30	1800	35	70
12	60*60	3600	41	80
13	60*50	3000	38	60
14	40*40	1600	32	80
15	60*30	1800	31	60
16	60*35	2100	35	90
17	60*50	3000	44.5	100
18	50*30	1500	29	60
19	50*40	2000	34	80
20	60*50	3000	40	100
Avg	-	2577.5	36.55	83.5

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าขนาด กำลังอัด และระยะเลื่อนตัวของหินจากการทดสอบแบบกดจุดของ KN1

- ค่ากำลังอัดของหินปราศจากความไม่ต่อเนื่อง Is₍₅₀₎ จากการทดสอบแบบกดจุดของ KN1

NO.	De ² (4A/ TT)	I_{s} (P/De ²)	F (De/50) ^{0.45}	I _{s(50)} (F*I _s)	I _{s(50)}
	mm ²	KN/mm ²		KN/mm ²	MPa
1	1909.1	0.0162	0.7946	0.0129	12.90
2	2545.5	0.0130	0.9045	0.0117	11.73
3	4581.8	0.0086	1.0855	0.0094	9.36
4	3054.5	0.0115	0.9045	0.0104	10.36
5	5345.5	0.0084	1.1253	0.0095	9.47
6	3818.2	0.0110	1.0000	0.0110	11.00
7	2290.9	0.0127	0.7946	0.0101	10.06
8	4581.8	0.0092	1.0855	0.0100	9.95
9	1909.1	0.0157	0.7946	0.0125	12.49
10	5345.5	0.0084	1.0855	0.0091	9.14
11	2290.9	0.0153	0.7946	0.0121	12.14
12	4581.8	0.0089	1.0855	0.0097	9.71
13	3818.2	0.0100	1.0000	0.0100	9.95
14	2036.4	0.0157	0.9045	0.0142	14.21
15	2290.9	0.0135	0.7946	0.0108	10.75
16	2672.7	0.0131	0.8517	0.0112	11.15
17	3818.2	0.0117	1.0000	0.0117	11.65
18	1909.1	0.0152	0.7946	0.0121	12.07
19	2545.5	0.0134	0.9045	0.0121	12.08
20	3818.2	0.0105	1.0000	0.0105	10.48
<u>Avg</u>	3280.5	0.0121	0.9352	0.0110	11.03

ตารางที่ 4.10 แสดงการคำนวณหาค่า Is₍₅₀₎ จากการทดสอบแบบกดจุดของ KN1

- ค่ากำลังอัดของหินปราศจากความไม่ต่อเนื่อง Is₍₅₀₎ จากการทดสอบแบบกดจุดของ

KN2

Size (A) (mm^2) Displacement (mm) W*D NO. Value (mm*mm) 40*30 50*30 50*50 70*70 40*40 70*70 65*65 50*50 50*30 40*30 70*65 50*50 60*55 65*65 40*30 70*70 70*70 55*55 50*40 50*45 -3041.25 <u>Avg</u>

താഭാജ് 1 11	แสดงด่ายเมาด	ຄຳລັງລັດ	ปลงรงยุ่งเลื่อง	ມຜັງຄວາ	ฉินอาจจา	ະທຸດສຸດແມ່ນ		112
Ø 13 NVI 4.11	แถงเงณาการ	แ เยงคล	ເເດລາລຸດລະເດດ	หดเ ๆ แต่ง	ทนงแกก	าแผเยอกเขกก	แผเพ่ผเภอง เ	NZ

NO.	De ² (4A/ TT)	I_{s} (P/De ²)	F (De/50) ^{0.45}	$ _{s(50)}(F^* _s)$	I _{s(50)}
	mm ²	KN/mm ²		KN/mm ²	MPa
1	1527.3	0.0210	0.7946	0.0166	16.65
2	1909.1	0.0178	0.7946	0.0142	14.15
3	3181.8	0.0141	1.0000	0.0141	14.14
4	6236.4	0.0082	1.1635	0.0095	9.51
5	2036.4	0.0172	0.9045	0.0155	15.55
6	6236.4	0.0090	1.1635	0.0104	10.45
7	5377.3	0.0100	1.1253	0.0113	11.30
8	3181.8	0.0126	1.0000	0.0126	12.57
9	1909.1	0.0147	0.7946	0.0117	11.65
10	1527.3	0.0190	0.7946	0.0151	15.09
11	5727.3	0.0091	1.1253	0.0102	10.22
12	3181.8	0.0141	1.0000	0.0141	14.14
13	4200.0	0.0114	1.0438	0.0119	11.93
14	7922.7	0.0066	1.1253	0.0074	7.39
15	1527.3	0.0203	0.7946	0.0161	16.13
16	6236.4	0.0090	1.1635	0.0104	10.45
17	6236.4	0.0082	1.1635	0.0095	9.51
18	3850.0	0.0117	1.0438	0.0122	12.20
19	2545.5	0.0126	0.9045	0.0114	11.37
20	2863.6	0.0140	0.9537	0.0133	13.32
<u>Avg</u>	3870.7	0.0130	0.9927	0.0124	12.39

ตารางที่ 4.12 แสดงการคำนวณหาค่า Is₍₅₀₎ จากการทดสอบแบบกดจุดของ KN2

4.9 ผลของการสังเคราะห์ข้อมูลพารามิเตอร์ แล้วเทียบคะแนนตามตารางการจัดอันดับมวลหิน

Rock Mass Rating (RMR)

เมื่อได้ค่าพารามิเตอร์ ทั้ง 5 ค่า คือ 1.กำลังอัดของหินปราศความไม่ต่อเนื่อง 2.การกำหนด คุณภาพหิน (RQD) 3.ระยะห่างรอยแตก รอยแตก 4.สภาพของรอยแตก 5.สภาพการไหลของน้ำ แล้ว ก็ต้องทำการนำค่าของแต่พารามิเตอร์นั้นไปเทียบค่าคะแนนตามตารางการให้คะแนน RMR (Bieniaski, 1989) จากนั้นทำการรวมคะแนนในแต่ละจุดศึกษาตามสูตรสมการที่ 2 ได้ออกมาเป็นค่า คะแนน RMRb ที่นำไปใช้ต่อใน SMR

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าพารามิเตอร์ และการให้คะแนนตามตาราง (RMR) ของจุดศึกษา KN1

Paramter	Value	Rating
1.กำลังอัดของหินปราศความไม่	11.03 MPa	15
ต่อเนื่อง		
2.การกำหนดคุณภาพหิน (RQD)	78.75%	17
3.ระยะห่างรอยแตก รอยแยก	426.1 mm.	10
4.สภาพของรอยแตก	Discontinuities length <1 m, no separation,	26
	slightly rough, no infilling, slightly weathered	
5.สภาพการไหลของน้ำ	completely dry	15
RMRb		83

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าพารามิเตอร์ และการให้คะแนนตามตาราง (RMR) ของจุดศึกษา KN2

Paramter	Value	Rating
1.กำลังอัดของหินปราศความไม่	12.39 MPa	15
ต่อเนื่อง		
2.การกำหนดคุณภาพหิน (RQD)	75.25%	17
3.ระยะห่างรอยแตก รอยแยก	327.8 mm.	10
4.สภาพของรอยแตก	Discontinuities length <1 m, separation 0.1-1 mm,	24
	slightly rough, no infilling, slightly weathered	
5.สภาพการไหลของน้ำ	completely dry	15
RMRb		81

4.10 ผลการจำแนกคุณภาพของลาดเอียงหินอย่างละเอียดโดยวิธี Slope Mass Rating (SMR)

ตามสมการของ SMR (Romana, 1985) ที่มีพามิเตอร์ที่เพิ่มขึ้นมา ได้แก่ F1 F2 F3 F4 นั้น เมื่อวิเคราะห์แล้วได้คะแนนดังนี้ F1 ทั้ง 2 ฝั่งได้เท่ากันคือ 0.15 แสดงว่าทิศทางการเอียงเทของลาด เอียงหิน กับทิศทางลิ่มนั้นวางตัวไม่ค่อยขนาน F2 KN1 ได้ 0.40 แต่ KN2 ได้ 0.15 เนื่องจากมุมเอียง เทของลิ่มนั้น KN1 ชันกว่า KN2 F3 ทั้ง 2 ฝั่งได้เท่ากันคือ -60 เพราะมุมเอียงเทของลิ่มนั้นต่ำกว่ามุม เอียงเทของหน้าลาดเอียงหิน ซึ่งจะทำให้มีการปรากฏเห็น (Day light) และ F4 โดยหน้าลาดเอียงหิน นี้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ จึงได้คะแนน 15 เหมือนกันทั้ง 2 ฝั่ง ดังตารางที่ 4.15 และ 4.16

- การจำแนกคุณภาพของลาดเอียงหินอย่างละเอียดโดยวิธี SMR จุดศึกษา KN1

Mode of failure : Wedge failure

Method of excavation : Natural slope

Slope dip direction α s : 70 degree

Plunge direction of line of intersection α i : 35 degree

Slope dip β s : 36 degree

Plunge of line of intersection β i : 23 degree

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าพารามิเตอร์ และการให้คะแนนตามตาราง (SMR) ของจุดศึกษา KN1

Parameter	Degree	Rating	
F1 α s — α i	35	0.15	
F2 β i	23	0.40	
F3 β i — β s	-13	-60	
F4	Natural slope	15	

- การจำแนกคุณภาพของลาดเอียงหินอย่างละเอียดโดยวิธี SMR จุดศึกษา KN2

Mode of failure : Wedge failure

Method of excavation : Natural slope

Slope dip direction α s : 292 degree

Plunge direction of line of intersection lphai : 344 degree

Slope dip β s : 32 degree

Plunge of line of intersection β i : 11 degree

Parameter	Degree	Rating	
F1 α s — α i	52	0.15	
F2 β i	11	0.15	
F3 β i — β s	-21	-60	
F4	Natural slope	15	

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าพารามิเตอร์ และการให้คะแนนตามตาราง (SMR) ของจุดศึกษา KN2

จากการนำค่า RMR_b ที่มีค่าสูงเนื่องจากมวลหินมีความแข็งแรงมาก มาพิจารณาต่อตาม สมการของ SMR (Romana, 1985) โดยมีพามิเตอร์ที่เพิ่มขึ้นมา ได้แก่ F1 F2 F3 F4 ซึ่งจะต้องพบ รูปแบบการพังทลายจากการทำ kinematic Analysis ที่ทั้ง 2 ฝั่ง พบเป็นแบบลิ่ม หน้าลาดเอียงหน้า กับลิ่มก็ไม่ขนานกันเท่าไหร่ มุมเอียงเทของลิ่มก็ไม่สูงมาก แต่มุมเอียงเทของลิ่มนั้นต่ำกว่ามุมเอียงเท ของหน้าลาดเอียงหิน ซึ่งจะทำให้มีการปรากฏเห็น (Day light) และหน้าลาดเอียงหินทั้ง 2 ฝั่งเกิดขึ้น เองตามธรรมชาติ เมื่อทำการคำนวณออกมาจึงได้ค่าคะแนนของ Slope Mass Rating (SMR) เท่ากับ 94.4 และ 94.65 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าที่สูงมาก จัดได้ว่าเป็นหน้าลาดเอียงให้ที่อยู่ในอันดับ 1 (Class I) มีเสถียรภาพความมั่นคงสูง (Completely stable) และมีค่าโอกาสเกิดการพังทลาย (Probability of failure) เป็น 0 ดังตารางที่ 4.17 เมื่อเป็นหน้าลาดเอียงหินที่แข็งแรงถึงระดับนี้จึงไม่จำเป็นที่ จะต้องมีการป้องกันการพังทลาย (Support) ใดๆ

Slope	Mode of	RMR	F1	F2	F3	F4	SMR	Class	Stability	Probability
	failure	b								of failure
KN1	Wedge	83	0.15	0.40	-60	15	94.4	I	Completely	0
									stable	
KN2	Wedge	81	0.15	0.15	-60	15	94.65	I	Completely	0
									stable	

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการประเมินความมั่นคงตามวิธี Slope Mass Rating (SMR)

บทที่ 5 อภิปรายและสรุปผล

5.1 อภิปรายผล

จากการประเมินเสถียรภาพของลาดเอียงหินตามวิธี Slope Mass Rating (SMR) ทั้ง KN1 KN2เท่ากับ 94.4 และ 94.65 ตามลำดับ ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่ไม่ต่างกัน และสูงมาก จัดได้ว่าเป็นหน้า ลาดเอียงให้ที่อยู่ในอันดับ 1 (Class I) มีเสถียรภาพความมั่นคงสูง (Completely stable) และมีค่า โอกาสเกิดการพังทลาย (Probability of failure) เป็น 0 ซึ่งน่าจะเป็นผลจากค่าคะแนนการจัดอันดับ มวลหิน Rock Mass Rating (RMR) ได้คะแนนสูงถึง 83 และ 81 ตามลำดับ เพราะเป็นหินแอนดีไซต์ มีความแข็งแรงสูง แล้วการวิเคราะห์แบบไคเนมาติกประเมินรูปแบบการพังทลายที่ได้เป็น แบบลิ่ม ทั้ง 2 ฝั่ง เนื่องแนวการวางตัวของลิ่มมีความขนานกันต่ำกับระนาบของหน้าลาดเอียงหิน มุมเอียงเทของ ลิ่มมีความลาดชันต่ำ และมุมเอียงเทของหน้าลาดเอียงหินก็มีความลาดชันต่ำเช่นกัน จึงมีความเป็นไป แต่สูงที่ในการประเมินครั้งนี้ ได้ค่าคะแนน Slope Mass Rating (SMR) สูงมาก

ส่วนรูปแบบการพังทลายที่พบเป็นแบบลิ่มนั้น เมื่อทำการสำรวจในภาคสนามแล้ว มีการพบ เป็นลิ่มที่เกิดจากการตัดกันของแนวรอยแตก 2 รอย ตามการวิเคราะห์แบบไคเนมาติกจริงทั้ง 2 ฝั่ง ดังรูปที่ 5.1 และ 5.2 แต่เนื่องจากรอยแตกนั่นมีระยะห่างกันตั้งแต่ 10 ถึง 40 เซนติเมตร เพียง เท่านั้น ซึ่งเป็นตัวควบคุมขนาดของลิ่ม อีกทั้งสภาพของรอยแตกส่วนใหญ่ มีความยาวของรอยแตก น้อยกว่า 1 เมตร การเปิดของรอยแตกมีตั้งแต่ปิดถึงเพียงแค่ 1 มิลลิเมตร ทำได้รับผลกระทบจาก แรงดันน้ำน้อย ความขรุขระของรอยแตกก็สูงทำให้มีแรงยึดเหนี่ยว และยังมีการผุพังของรอยแตกที่ต่ำ ดังรูปที่ 5.3 จึงพบเป็นแค่เพียงลิ่มขนาดเล็กที่มีการยึดเกาะอยู่ในมวลหินอย่างแข็งแรง

ถึงแม้ว่าต่อไปในอนาคตหินมีการผุพังเพิ่มมากตามกาลเวลาและสภาพอากาศ จนอาจสิ่งผล ให้หน้าลาดเอียงหินนี้มีการพังทลาย ก็จะพบเพียงแค่การพังทลายแบบลิ่มขนาดเล็ก และหินร่วงล่น (Rock Fall) ที่มีขนาดเล็กตามระยะห่างของรอยแตกที่น้อย และเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมจากการที่มีรอย แตกตัดกันถึง 4 แนว โดยการสันนิษฐานนี้มีหลักฐานสนับสนุนจาก การพบหินร่วงล่น (Rock Fall) ที่ มีขนาดเล็กเป็นรูปทรงกล่องอยู่ตามพื้นบริเวณหน้าลาดเอียงหิน ดังรูปที่ 5.4 ที่อาจเกิดจากการ พังทลายในอดีต จึงไม่เป็นเป็นอันตรายต่อโครงสร้างของตัวเขื่อนที่ใช้หน้าลาดเอียงหินนี้เป็นที่ค่ำยัน แต่ถ้ากังวลว่าจะเป็นอันตรายจากหินที่ร่วงหล่นแล้วอยู่เดิมก็สามรถทำป้ายเตือนหินร่วงหล่น หรือทำ ตาข่ายป้องกันการร่วงหล่นของหินบริเวณที่หน้าลาดเอียงหินได้ตามงบประมาณ

รูปที่ 5.1 แสดงลิ่มที่พบในจุดศึกษา KN1

รูปที่ 5.2 แสดงลิ่มที่พบในจุดศึกษา KN2

รูปที่ 5.3 แสดงสภาพรอยแตก

รูปที่ 5.4 แสดงหินที่ร่วงล่นอยู่ตามบริเวณหน้าลาดเอียงหิน

5.2 สรุปผล

จากการประเมินเสถียรภาพของลาดเอียงหินด้วยวิธี Slope Mass Rating (SMR) ได้คะแนน ความมั่นคงของจุดศึกษา KN1 และ KN2 เท่ากับ 94.4 และ 94.65 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าที่สูงมาก จัด ได้ว่าเป็นหน้าลาดเอียงให้ที่อยู่ในอันดับที่ 1 (Class I) มีเสถียรภาพความมั่นคงสูง (Completely stable) และมีค่าโอกาสเกิดการพังทลาย (Probability of failure) เป็น 0 เมื่อเป็นหน้าลาดเอียงหิน ที่แข็งแรงถึงระดับนี้จึงไม่จำเป็นที่จะต้องมีการป้องกันการพังทลาย (Support) ใดๆ

แม้ว่าจะพบการพังทลายรูปแบบลิ่มตามการวิเคราะห์แบบไคเนมาติกจริงทั้ง 2 ฝั่ง ถือว่าเป็น ลิ่มที่มีขนาดเล็ก และยังคงยึดติดอยู่กับมวลหินอย่างเหนียวแน่นตามการประเมินด้วยวิธี Slope Mass Rating (SMR) ที่ได้ค่าความมั่นคงสูงมาก จึงให้ความมั่นใจได้ว่าเป็นหน้าลาดเอียงหินที่แข็งแรง สามารถเป็นฐานยันเชื่อนรองรับแรงดันจากน้ำหนักของโครงสร้างตัวเชื่อน และน้ำได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- กองธรณีวิทยา กรมทรัพยากรธรณี. 2528. แผนที่ธรณีวิทยาประเทศไทย 1:250,000 ระวาง ND47-8 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: กองธรณีวิทยา กรมทรัพยากรธรณี.
- ปรัชญา เทพณรงค์. 2556. รายงานการวิจัยการประเมินเสถียรภาพและการพังทลายของความลาด เอียงมวลหินตามแนวถนนทางหลวงในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้ระบบ สารสนเทศภูมิศาสตร์: สาขาวิชาเทคโนโลยีธรณี สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี
- ลัดดา วรรณขาว. 2542. เอกสารคำสอนกลศาสตร์หินเบื้องต้น (Fundamental of Rock Mechanic) : ภาควิชาเทคโนโลยีธรณี คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภาควิชาธรณีวิทยา. 2549. โครงการศึกษาเพิ่มเติมด้านธรณีวิทยา ธรณีวิทยาโครงสร้างและธรณีเคมี เพื่อโครงการพัฒนาที่ดินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี : ภาควิชาธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อัมรินทร์ บุญตัน. 2534. คู่มือปฏิบัติการกลศาสตร์หิน (Rock Mechanics Laboratory) : ภาควิชา วิศวกรรมเหมืองแร่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Bieniawski, Z. T. 1989. Engineering rock mass classifications (p. 251). New York: John Wiley.

- Goh et al. 2016. Rock Slope Stability Assessment Using Slope Mass Rating (SMR) Method: Gunung Lang Ipoh Malaysia.
- Hoek,E. and Bray, J. 1977. Rock stope Engineering, Institution of Mining and Metallurgy, London.
- Romana, M. 1985. New adjustment ratings for application of Bieniawski classification to slopes. In International Symposium on the Role of Rock Mechanics (pp. 49– 53). Zacatecas, Mexico.

ภาคผนวก

NO.	Set	strike	dip angle	dip direction
1	1	128	78	218
2	1	127	77	217
3	1	126	82	216
4	1	122	79	212
5	1	130	89	220
6	1	120	83	210
7	1	125	82	215
8	1	122	84	212
9	1	132	68	222
10	1	118	77	208
11	1	110	79	200
12	1	127	81	217
13	1	107	80	197
14	2	159	86	249
15	2	157	87	247
16	2	154	86	244
17	2	176	79	266
18	2	172	82	262
19	2	142	61	232
20	2	158	80	248
21	2	168	85	258
22	2	172	84	262
23	2	177	84	267
24	2	168	73	258
25	2	169	72	259
26	2	174	88	264
27	3	40	85	130

ตารางที่ 6.1 แสดงค่าข้อมูลระนาบรอยแตกของจุดศึกษา KN1

28	3	42	80	132
29	3	30	87	120
30	3	40	82	130
31	3	45	78	135
32	3	32	85	122
33	3	40	78	130
34	3	44	70	134
35	3	20	70	110
36	3	25	70	115
37	3	33	69	123
38	3	33	75	123
39	4	273	24	3
40	4	270	10	0
41	4	290	25	20
42	4	305	20	35
43	4	310	25	40
44	4	306	27	36
45	4	315	25	45
46	4	320	30	50
47	4	320	22	50
48	4	309	13	39
49	4	313	23	43
50	4	300	15	30

NO.	Set	strike	dip angle	dip direction
1	1	135	83	225
2	1	142	78	232
3	1	160	60	250
4	1	137	80	227
5	1	130	73	220
6	1	128	80	218
7	1	131	80	221
8	1	120	88	210
9	1	133	87	223
10	1	120	86	210
11	1	111	68	201
12	1	128	83	218
13	1	122	72	212
14	2	154	80	244
15	2	163	83	253
16	2	172	85	262
17	2	171	61	261
18	2	170	64	260
19	2	169	72	259
20	2	165	77	255
21	2	169	71	259
22	2	163	65	253
23	2	162	64	252
24	2	169	73	259
25	2	173	68	263
26	2	172	69	262
27	3	29	84	119
28	3	64	80	154
29	3	64	64	154

ตารางที่ 6.2 แสดงค่าข้อมูลระนาบรอยแตกของจุดศึกษา KN2

30	3	47	72	137
31	3	58	48	148
32	3	57	77	147
33	3	57	79	147
34	3	60	76	150
35	3	40	81	130
36	3	36	77	126
37	3	37	78	127
38	3	33	77	123
39	4	286	8	16
40	4	285	15	15
41	4	270	14	0
42	4	275	13	5
43	4	290	15	20
44	4	303	14	33
45	4	295	14	25
46	4	312	10	42
47	4	308	20	38
48	4	280	24	10
49	4	282	7	12
50	4	268	12	358